

Stranken for Kjøbenhavns Befæstning. (Mob-figelse.) Ja, naar vi blive erlige, kommer det ærede Medlem med, og for at bidrage til, at vi ogsaa her i Salen maaske kunne komme til et lidt andet Syn paa Befæstningsvæsenet, skal jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Paris's Befæstning, da derved mange Spørgsmaal kunne blive klarede, som her staa i Taage. Jeg gjør det saameget mere, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) henviste til Frankrig som et Land, vi kunde bruge til Sammenligning i mange Henseender, og det er i Diebliffet, hvad Forsvarsspørgsmaalet angaar, fuldstændigt rigtigt, eftersom Frankrig i alt Fald for Tiden kun er betænkt paa at gjøre, hvad det kan, for at forsvare sin Tilværelse, og det er jo det Samme, der skulde være vor Opgave. Ved første Behandling sagde det ærede Medlem: „Vi have ikke saa Ligheber mellem Danmark og Frankrig og da navnlig den, at Hovedstaden for begge Landes Bedkommende spiller en saa fremragende Rolle, at den maaske er større end østelig.“ Det er fuldkommen rigtigt, men naar man indrømmer, at der er den Lighed, og at Hovedstaden har saa stor Betydning for begge Lande, vil den naturlige Konklusion for saadanne Præmisser være den, at ligesom Paris er befæstet, burde ogsaa Kjøbenhavn være befæstet. (Bojsen: Nei!) Det siger det ærede Medlem, „Nei“ til, og derpaa er jeg forberedt; thi ved den her omhandlede Leilighed sagde han videre: „Vi kunne komme til at gjøre flere Erfaringer af den Art, som man har gjort i Frankrig.“ Hvorfor det ærede Medlem gaar til Frankrig for at søge sine Erfaringer, veed jeg ikke. Vi have selv Erfaringer. Lad os gaa tilbage til 1659. Da forsvarede Kjøbenhavn . . . (S. M. Hansen: Dannevirke, Ms.) Dannevirke er et Stiftord, som det næsten er utilladeligt at komme med. Hvis Tiden tillod at komme ind paa den Slags Ting, skulde jeg gaa ind paa Spørgsmaalet: Dannevirke og Ms, og vise de Herrer, at den Maade, hvorpaa de bruge dette som Stiftord, ikke er ganske tilladelig; men nu skal jeg nøies med at sige, at selv om der er begaaet Feil — og ogsaa jeg tror, at der ved Dannevirke er begaaet Feil — er Opgaven for os kun at lære af Fortidens Feil og søge derigjennem at undgaa Øjertagelser. Men det er jo netop for at undgaa den begaaede Feil, at vi ere gaaede til at indskrænke Forsvaret til det mindst Mulige. Jeg vender tilbage til mine Bemærkninger lige over for det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds. Historiens Vidnesbyd taler for, at Kjøbenhavn i 1659, skjøndt svag saa dog tidsvarende befæstet, holdt sig, men det viser ogsaa, at i 1807 faldt Kjøbenhavn efter et kort Bombardement, fordi den ikke havde fulgt med Fremskridtene i Henseende til Befæstningsvæsenet. Hvad nu Paris angaar,

da var Paris ingen Fæstning i 1814 og 15, men Følelsen af de store Mangler herved førte til, at man i 1841 befæstede Paris. Nu siger de ærede Herrer: Men Erfaringen fra 1870! Ja, den skal jeg ikke forbigaa, men de have ikke ført til, at man har sløset Paris's Fæstningsværker, men derimod til, at man har udvidet og forstærket dem, i Erkendelse af, at Paris altid vil være Hovedobjektet for enhver Fjendes Angreb. Det kan maaske være af Interesse at se, hvorledes man i Frankrig behandlede Forsvarsspørgsmaalet. Den 20de Marts 1874 blev der forelagt den franske Nationalforsamling Lovforslag om Paris's Befæstning. Det blev sendt til Udvalg, og efter to korte Møder blev det vedtaget den 27de Marts; 10 Dage efter begyndte man paa Arbejdet. Der stemte 386 Medlemmer for Forslaget og 184 imod. Nu ville de Herrer maaske sige, det var dog en ganske anjelig Minoritet, og det skal jeg gjerne indrømme, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at Minoriteten stemte ikke imod Paris's Befæstning, men for en noget kortere Fortlinie end den, Majoriteten stemte for. Alle Medlemmer stemte for Paris's Befæstning og et Medlem af Venstre, som tog Ordet for Sagen, General Chareton, begyndte, efter at have erklæret, at han hørte til Venstre, sin Udtalelse saaledes: „Om jeg end ikke hører til et Parti, der er besjælet af nogen overordentlig Omhed for Regjeringens Forslag, saa maa jeg dog tilstaa, at, naar Regjeringen fremsetter et saadant om Landets Forsvar, saa forsvinder ethvert Partihensyn, saa at ethvert af Forsamlingens Medlemmer, til hvad Side han end hører, kun har een Tante: Tanten om Fædrelandets Forsvar.“ Saaledes som Paris har været Hovedobjektet for enhver Fjendes Angreb, saaledes vil ogsaa Kjøbenhavn altid blive det. Det har været det i alle Krige, alene med Undtagelse af de to sidste, hvor vor Modstander var Tydskland. Og hvorfor var det i disse Krige ikke Hovedobjektet for Fjendes Angreb? Af den simple Grund, at Tydskland ikke havde nogen Flaade; men fra det Diebliff, det faar en Flaade, hvad skulde da forhindre det fra det eneste Naturlige, at gjøre Kjøbenhavn til Hovedobjektet for sit Angreb? Det vil Tydskland gjøre saa meget mere, som det er min fulde Overbevisning, at Beien til Sylland's Erobring gaar ikke gjennem en Besættelse af Sylland, men over Kjøbenhavn. Naar de Herrer i Øvrigt tro, at der er vuedet Noget ved at lade Kjøbenhavn være en aaben By, skal jeg henlede deres Opmærksomhed paa, at selv om Kjøbenhavn er en aaben By, forhindrer dette aldeles ikke, at det bliver Hovedobjektet for Fjendes Angreb. Berlin var i 1806 som aaben By Objekt for Napoleon, og Wien var det ligeledes i de napoleoniske Krige, og ligesom Berlin og Wien var det i Napoleons Krige, saaledes var Berlin ogsaa Frankmændenes Objekt i 1870; thi det Naab, man hørte i Paris, ved Troppernes Af-